

Jag vill gärna hänga kvar lite där vid 90-talet, hur upplevde ni den tiden?

Mathias: Det var ju helt fantastiskt, man kunde åka på rockkollo i Katrineholm och se KSMB och alla de gamla rävarna. Det kanske var lite som 1977 fast med styvare musikanter. Det kom band varje vecka som var de bästa som någonsin existerat. Bad Religion stod på topp, New Model Army stod på topp och Radioaktiva Räker spelade för fulla lokaler.

Martin: Hulstfredsfestivalen och Roskildefestivalen var ju fullpackat med alla de här banden. Kollar man på Roskildes line-up idag ska man vara glad om man känner till ett eller två band.

Mathias: Men just det här att i varje liten håla vilken fredag eller lördag som helst kunde du se ett jävligt häbt punkband och genom till exempel samlingar som Definitivt 50 Spänn kände man ju till vartenda band oavsett om de var stora eller små.

Martin: I Trelleborg hade vi hade vi en musikklubb som hette Klubb Allan där vi körde arrangemang var och varannan vecka. och när punken blev stor runt 1994 var det som en räckmacka för oss. Refused spelade, så även Fireside, Coca Carola och DLK. Vi hade även Toy Dolls där, vi kände att nu blåser vi hela vår kassa men vi kunde ta 200 spänn för biljetterna som sålde slut på två dagar så att det gick runt. Vi blev ju bekanta med flera band och blev uppjudna till Stockholm för att lira med Coca Carola, det är en tid man kan se tillbaka på med glädje.

Mathias: Sen ska vi inte glömma hur kulturklimatet såg ut då, om vi ville ha ett större band till Ungdomens Hus i Strängnäs så gick kommunen in med pengar, det var helt fantastiskt. Studieförbundet sponsrade enorma gig.

Martin: Ja många gig subventionerades, jag tror att Refused var ett sådant, även Sahara Hotnights. Det var en tacksam och annorlunda tid att vara med och skapa den miljön, både som ordförande och musikanter.

Vad fick ni för recensioner på den tiden?

Martin: Vi har nog fått bra recensioner genom åren om man bortser från de första alldeles för optimistiska portainspelningarna. Där runt 1995 fick vi en del råd av vår gitarrists morbror som var väldigt kunnig. När han tyckte att vi var tillräckligt bra såg han till

att vi gick in i en riktig studio. Det hände något då, och när recensionerna började att rulla in förstod vi att det här håller ju.

Jag har ju gjort fanzines och läst väldigt mycket fanzines men jag kan inte riktigt minnas att jag läst någon intervju med er någon gång?

Martin: Vi gjorde någon i Slambang och med Dajva Brutalt-tjejerna från Umeå så det finns ett gäng. (Och där kan man börja fundera på hur det står till med mitt minne, i samma nummer av Dajva Brutalt intervjuades även mitt gamla band / intervjuarens anmärkning).

Jag kan känna lite på samma sätt med spelningar, du sa förvisso att ni spelade med Coca Carola i Stockholm, men jag som är uppvuxen i Stockholm har aldrig sett er live eller kan ens minnas att jag sett er på någon konsertflyer.

Martin: Det har nog varit ganska sparsamt med spelningar. Under en period gjorde vi många spelningar i Skåne. Och kanske var vi lite avhängda då det mesta hände runt Mälardalen, och var man inte därifrån var man inte riktigt med. På de festivaler som arrangerades uppåt i landet var det mest de större banden samt de från trakten som spelade. Vi byggde upp en publik i Skåne och spelade en del i Lund, Helsingborg och Svedala. I Stockholm blev det mest att par mindre lyckade fritidsgårdsspelningar.

Tror ni att Pelle och Second Class Kids kan ge er en skjuts framåt, att få er att synas mer?

Mathias: Ja det tror jag, det han är som är unikt är hur banden interagerar med varandra, det blir som en community i bolaget, alla band bekantar sig med varandra på sociala medier. Det går säkert att utveckla mer, det blir som en enhet, lite som på Birdnest under 90-talet.

Hur hamnade ni på Second Class Kids?

Martin: Det var dels genom att vi var med på Fyrtal i punk, men vi hade kontakt med Pelle tidigare då han la upp massor av svensk

